

Delavska PRAVICA

GLASILO KRŠČANSKEGA DELOVNEGA LJUDSTVA

Korak naprej!

Povsem razumljivo je, da delavstvo težko čaka končne izvedbe sporazuma v naši državi. Z velikim veseljem je delavstvo opravičeno pozdravilo padec prejšnje dr. Stojadinovičeve vlade, ki je pripravljala Jugoslaviji poseben avtoritarni fašistično nastrojeni režim. Ta namera je bila za našo državo silno nevarna, ker je pač vsakdo vedel, da bo to v državi, ki jo tvorijo trije narodi, neizvedljivo in bi to vprašanje posamezne narode le oddaljevalo in postavljalo v veliko nevarnost državno skupnost. Po padcu dr. Stojadinoviča je nastopila vlada, ki si je nadela nalogo, da sporazum tudi izvede in končno veljavno uredi notranje politično vprašanje v naši državi. Sporazum je bil tudi dosežen in tako stojimo pred njegovo končno rešitvijo. Nova Hrvatska banovina, ki je sad tega sporazuma, je že v svoji samostojni razvojni fazi, drugi deli države pa še čakajo.

Živo smo na tem vprašanju zainteresirani posebno mi Slovenci. Ker nas Hrvatska banovina loči od ostalega jugoslovanskega ozemlja, smo sedaj kot nekaj neurejen otok, ki čakamo svoje usode v bodočih dneh. Prepričani smo, da tako kot je danes, ne bo moglo ostati. Toda pri nas samih ni nobenega pravega stremljenja in gibanja, da bi sami to vprašanje pripeljali do končne ureditve. V časopisih sicer čitamo različna mnenja in sodbe o rešitvi celokupnega vprašanja, da bi se pa Slovenci predvsem zanimali za svoje lastno vprašanje, tega ne opazimo nikjer, še celo več. Čas nujno zahteva od nas, da gremo kolikor mogoče preko malenkostnih vprašanj, večkrat celo samo osebnih značaj, na skupno široko zasnovano delo za ureditev in čimprejšnjo rešitev naše lastne slovenske banovine. Toda kljub važnosti časa, kakor da bi ga ne razumeli, se slovenski narod zgublja v medsebojnih prepirih, nasprotovanjih in celo intrigah. Kako smo vendar majhni v velikem času. Zato nimamo prav nobene pravice tarnati nad usodo slovenskega naroda in morda celo s skrbjo gledati v bodočnost, če pa svojo nezrelost v današnjih dneh tako očitno kažemo vsemu svetu. Samo malo pomislimo, koliko časa in kako so se morali boriti Hrvati za to, kar so s sporazumom dobili in to celo v časih, ko je pihal po vsej državi strogi centralistični duh raznih Živkovičev, Srškičev, Jevtičev in Stojadinovičev. Sedaj, po sprejetju sporazuma, je, hvala Bogu, to težko vzdušje minilo in treba je postaviti le enotno zahtevo vsega naroda in vse potrebno pripraviti brez strahu pred kakimi »führerskimi« preganjanji.

Ne homo razmišljali, zakaj ne pridemo preko porodnih težav, ker vemo, da je temu kriva le popolna politična razbitost slovenskega naroda, kamor so ga pripeljale razne meščanske stranke. Za nas je važno le to, da ugotovimo popolno pripravljenost delavstva za ta korak. Korist delavstva zahteva od njega vso pozornost temu vprašanju iz svojega lastnega stališča, prav tako pa tudi iz slovenskega in končno tudi iz skupnega državnega stališča. Delavstvo dobro ve, da bo pozitivno delo na socialnem napredku napredovalo le v urejenih razmerah, tako da se bo samo lahko uspešno borilo za red in pravico v družbi. V neurejenih razmerah pa dobro živijo le gotovi ljudje, delovno ljudstvo pa ima samo škodo, ker se ne more tako uveljavljati, kakor bi bilo potrebno.

Dr. ing. Grampovčan Janko, Belgrad:

Posledice vojne za slovensko industrijo in delavstvo

Problem uvoza surovin za našo industrijo spada v kategorijo problemov dobrega vodstva narodnega gospodarstva sploh. Če danes primanjkuje pri nas na primer surovega bombaža, potem moramo reči, da je temu treba iskati vzrokov ne v vojskovanju Anglije, marveč v naši nepripravljenosti, kajti Anglija za naš uvoz surovega bombaža sploh ni prišla v poštev, ker smo mi uvažali surovi bombaž in ga še uvažamo v pretežni večini iz Severnih ameriških držav. Za bombažna prediva je stala in stoji v našem uvozu še vedno na prvem mestu Italija, ki ni angažirana v vojni. Za uvoz rastlinskih vlaken je prihajala in še prihaja na prvem mestu v poštev Belgija, ki je nevtralna. Za železne pruge in razni železniški material smo bili v pretežni meri odvisni od Madžarske, ki je nevtralna. Surovo nafto dobavljamo skoro izključno iz Romunije, ki je naša prijateljica in se ne vojskuje. Kavčuk smo res v pretežni večini nabavljali v Angliji, ali bi ga mogli dobiti tudi iz Belgije, Italije in Amerike. Železni izdelki in polizdelki so prihajali v pretežni večini iz Nemčije, enako stroji in elektrotehnični material. Prav tako nam je dobavljala Nemčija v pretežni večini volnene tkanine in predivo in skoro polovico od vsega uvoza svilene prediva in tkanin. Vendar pa se vprašamo: ali Amerika, ki ima največjo železno, volneno, elektrotehnično in svileni industrijo na svetu in največje zaloge surovin, res vsega tega ne bi mogla dobavljati, ko vemo, da je kapaciteta njene industrije največja na svetu? Počasi začenjamo razumevati položaj naše zunanje trgovine, katere temelji so bili postavljeni že pred nekaj leti. Formula naše trgovinske politike je bila ves ta čas vezana na formulo naše zunanje državne politike, ki je slonela na načelih dobrih odnošajev z vsemi državami. Taka politika je dobra in koristna v mirnem času, ko prijateljstva ne zahtevajo posebnih žrtv in ne postavljajo izrednih zahtev na posamezne države. V času mednarodnih zapletljajev in v vojnem času pa doživlja politika dobrih odnošajev z vsemi državami težke preizkušnje, kajti nemožeče je obdržati formulo dobrih odnošajev z obema vojskujočima se taborama, na drugi strani pa z velikim izvozom blaga preskrbovati enega na škodo drugega. Brez obzira na mednarodno pravo nevtrolecev, taka trgovinska politika ni v stanju zadovoljevati za neko daljšo dobo niti gospodarske potrebe katere koli obrobne nevtralne države, kjer se vrši borba na življenje in smrt, niti ne morejo take države ohraniti svojega položaja, ne da bi bi-

le polagoma in neopazno potegnjene v vojni vrtimec. Temelji naše zunanje trgovine, ki so bili postavljeni že pred nekaj leti, se ne morejo čez noč spremeniti. Naša zunanja trgovinska politika je posegla preveč globoko v strukturo našega uvoza in izvoza, da bi mogli sedanje stanje našega narodnega gospodarstva čez noč preusmeriti.

Danes imajo svojo vrednost le oni proizvodi ali surovine, ki se iščejo in ne oni, ki se ponujajo na vseh koncih in krajih in za katerimi nihče ne povprašuje! Danes imajo svojo polno zlato vrednost žito in govedo, ovce in prašiči, bombaž in železo, baker in nafta. Danes predstavlja krava večjo vrednost od avtomobila, kajti kravo, ki nam daje mleko in meso, lahko našitimo na vaškem travniku, za avtomobil je pa potreben bencin, katerega nimamo. Danes je žito dobilo svojo pravo veljavo, ker služi elementarnim potrebam človeka, ker brez kruha ni življenja. Zato je nujno potrebno, da si izbistrimo poglede. Ker megla, ki nas obdaja, postaja vse bolj nevarna in grozi, da nam vzame vid.

Zato se mora naša zunanja trgovinska politika polagoma, a temeljito preusmeriti, s čemer se bo izboljšal tudi položaj naše industrije. Da bi se morali ravno bati za našo varnost, ako zaplovemo v vode, ki predstavljajo našo življenjsko interesno zono, ni umestno, ker so okoli nas še druge močnejše sile, ki so neprimerno bolj zainteresirane na našem obstoju, kot pa si to mi morda mislimo.

Drugo vprašanje, ki nas zanima v zvezi s krizo slovenske industrije, je vprašanje življenjskega obstoja našega delavstva. To vprašanje bi morali prav za prav postaviti na prvo mesto, ker je subjekt prvo in objekt drugo, vendar pa, ker hočemo o tem spregovoriti nekoliko več, smo ga postavili na drugo mesto.

Cene življenjskim potrebščinam pri nas hitro rastejo. V Sloveniji, ki ne pridela sama dovolj doma, bolj kot na primer v drugih delih države. Moka je na primer v prestolnici cenejša kot pa v Sloveniji, zaradi bližine naših žitnic. Sladkor je za več kot dinar cenejši v prestolnici, kot pa v Sloveniji zaradi koncentracije sladkorne industrije na jugu. Prevozni stroški vplivajo skoro na vse blago, ki ga dobavljamo z juga, tako da so cene za to blago mnogo višje kot pa na jugu države. Zaradi tega je popolnoma razumljivo, da bi se morala posvetiti temu vprašanju večja pozornost, kot pa se je to doslej dogajalo. Kajti malokdo pri nas

predku. Do tega spoznanja naj vendar enkrat pridejo odločilni ljudje in prav spoznajo svojo nalogo.

Zato pa čas, v katerem živimo, delavstvo prav dobro razume, in prav zato zahteva od merodajnih ljudi, naj enkrat pospešijo vprašanje naše notranje državne ureditve in s tem tudi slovenske banovine. Delavstvo ta korak nujno zahteva!

pomislil, da plača Slovenija ob letni potrošnji za približno pet milijonov kg sladkorja, ki se ves izdelal na jugu, pet in več milijonov dinarjev, ki v Sloveniji ne ostanejo. Če primerjamo cene celi vrsti življenjskih potrebščin pri nas z onimi na jugu, potem vidimo, da cene večine teh potrebščin prekašajo cene istih na jugu. Koneksitet cen, ali tako imenovani zakon o prehodu na sorodne vrste blaga ob dvigu cen neke vrste blaga, tukaj ne drži, ker moka, sladkorja ali prašičev ni mogoče zamenjati z drugimi sorodnimi izdelki, ker jih Slovenija nima. Zato pa se mora naše delavstvo odreči ali skrajno omejiti v svojih najelementarnejših življenjskih potrebah, čemur mora brezpogojno slediti pomanjkanje, glad in fizično propadanje. V zmesi raznih elementov, ki se pojavljajo, bi se moral v teh težkih časih osnovati v banovini Sloveniji strokovni odbor za preučevanje cen na trgu. V ta odbor bi morali priti ljudje, ki poznajo tehniko trgovine in ki sami niso trgovci. V ta odbor bi morali priti socialni ekonomski, ki niso nameščenci pri privatnih pridobitnih podjetjih. Ta odbor bi moral biti neodvisen od katere koli stranke ali stanu in bi moral biti odgovoren samo svoji vesti in narodu. Kajti, ne obstoja zakon ali paragraf, ki bi mogel pri dnevnih spremembah na trgih določati pravične cene, še manj pa je zakonodajalec v stanju sprosti izpolnjevati posamezne tozadevne norme. Ta odbor bi moral biti avtoritativen, a že sama sestava tega odbora bi morala dajati z ozirom na strokovnost, ugled in poštenje osebnosti, ki bi ga predstavljale, jamstvo za njeno objektivnost.

Dogodki, v sredi katerih živimo, so takega značaja, da bi se moralo mnogo bolj gledati na naše delavstvo tudi v realnem pogledu, kot pa je to danes slučaj. »Tudi oni predstavljajo močan steber v našem narodu,« se mora brisati iz naših leksikonov in napisati: »samo kmečko-delavski narod, v katerega je vzrastlo njegovo izobraženstvo, predstavlja narod sploh.« Če bomo šli iz tega izhodišča, potem se nam ni treba bati prihodnjih dni, ki se nam obetajo. — Ti dnevi nas bodo potem naši pripravljene, enodušne in odločne. Velika je razlika med obema gorňjima socialno-političnima formulama v praksi, zato je čas, da nehamo frazariti in da začnemo delati v resnici tudi tako, kakor v srcu občutimo in kakor nam je razum potrdil kot edino pravilno. Kriza, ki jo preživlja naša slovenska industrija, ima svoje odmeve v življenju delavstva kot sestavnega dela našega naroda in na dobičke industrije, na katerih počiva vsaka industrija. To sta dva pola, ki se izključujeta. Napeti eno tetivo preveč, je nevarnost, da počli. Napeti drugo preveč, ni nevarnost nič manjša. Posledice so v obeh primerih nepregledne za ves narod. Govoriti o neki zlati sredini, bi pomenjalo ponavljati stare obrabljene fraze, ki bi nikogar ne zadovoljile in ki bi v odločilnih trenutkih, kadar je treba tudi tetivo močnejše napeti, povzročilo samo zmešnjavo. Nič novega ne bi povedal oni, ki bi to svetoval. Naš narod pa pričakuje več. Naš narod hoče živeti!

Razgledi

Po petih dnevih finsko-ruske vojske so vsa poročila povedala o močnem in odločnem odporu finske vojske. Preden so se začele sovražnosti, je zunanje-politični komisar Molotov v radiu govoril, da je ruska vojska na kopnem in na morju pripravljena, ker finska vlada ni hotela ugoditi ruskim zahtevam. Dejal je, da je Rusija s svojimi zahtevami hotela samo zavarovati svojo varnost, predvsem varnost Leningrada, ki je tako blizu finske meje, da lahko streljajo s topovi nanj. Finska po obdolžitvi Molotova zato ni hotela ugoditi Rusiji, ker stoji za Finsko druge države, ki jih pa ni imenoval. Drugo jutro po tem govoru je začela ruska vojska prodirati čez finsko mejo. Vojni poročilo iz Moskve je v ponedeljek poročalo, »da so finske čete izredno dobro izkoristile terenske razmere in da zelo otežkočajo napredovanje ruskim četam. Nekatera finska poročila so govorila tudi o protinapadu, ki so ga začele finske čete. Glavno mesto Helsinki so morali zapustiti vsi civilni prebivalci. Rusija je sedaj poleg prejšnjih zahtev po odstopitvi nekaj finskega ozemlja postavila še zahtevo, da sedanja finska vlada, v kateri so zastopane vse stranke, takoj odstopi. Na finskem ozemlju, ki ga je Rusija zasedla, se je sestavila posebna finska komunistična vlada. Komunistična stranka je bila na Finskem zadnja leta prepovedana.

Veliko razburjenje zaradi rusko-finske vojne je nastalo v obeh sosednjih državah Finske, na Švedskem in Norveškem. Švedska se boji, da bo tudi njena neodvisnost ogrožena. Zato že sedaj razpravljajo o tem, ali naj kar takoj tudi švedska vojska pride Finski na pomoč. Švedska je v začetku tedna že mobilizirala. Prepovedala je tudi izhajanje komunističnim listom. Pred ruskim poslaništvom na Norveškem in Švedskem so se vršile demonstracije. Tudi Danska, ki leži ob izhodu iz Baltičkega morja, se boji, da bo njena neodvisnost ogrožena.

Nemčija je tiha ob rusko-finskem sporu. O vojni malo poroča. Poročila približno največ iz Moskve, Rima in Stockholma, ne pa lastnih poročil. Poročila opravičujejo zahtevo Rusije, da dobijo varen izhod iz Baltičkega morja. Nemčija dolži Anglijo, Ameriko, Švedsko, da so krive, da se ni Finska poravnala z Rusijo. Ne bodo pa te države najbrž prav nič pomagale Finski, če bo sedaj prišla v najtežji položaj.

Kaj pride za Finsko na vrsto v mednarodni politiki na vzhodu in jugovzhodu Evrope? O tem vprašanje se razpravlja že sedaj, preden se je pokazalo, kako se bo rusko-finska vojna razvijala dalje. Splošne so sodbe tujih velikih listov, da bo Rusija za Finsko postavila na dnevni red Crno morje. Tudi v Črnem morju bo hotela večjo gotovost, kot vlada danes. Že konec novembra so nekatere radijske postaje poročale, da zbira ob Črnem morju Rusija večje vojaške sile. Države, s katerimi bo pri tem morala razpravljati, so Romunija, Bolgarija in Tur-

čija. Verjetno je, da bo svoja sporna vprašanja Rusija hotela najprej urediti v Romuniji. Na rešitev rusko-finskega spora računajo mnogi že do srede decembra.

Pobožne želje v politiki same ne rode uspehov, če jim nasprotujejo stvarnosti, katerih politika obenem ne odstrajuje. Želje za ustvaritev nevtralnega bloka vseh balkanskih držav zadevajo ob težke stvarnosti. Zaradi mnogih spornih vprašanj med balkanskimi državami misel na skupno nevtralnost zvezo ne napreduje. Posamezne države niso pripravljene ničesar popustiti pri svojih zahtevah nasproti sosedom. Skoraj vse balkanske države imajo zahtevo po popravitvi meja. Vendar nobena noče v tem nič popustiti. Brez poprave mej in ureditve manjšinskih vprašanj do iskrene balkanske zveze ne bo prišlo. Brez medsebojne trdne zveze pa bodo balkanske države iskale vsaka za sebe drugod zaveznikov. V takem stanju bo položaj balkanskih držav težak, kadar bodo velike države hotele razdeliti na Balkanu meje svojih koristi.

Nepopustljiva je Romunija glede svo-

Od Versajske pogodbe do nemškega vdora na Poljsko

11. novembra 1918 so utihnili topovi. Ves svet se je razveselil: saj bo zopet zavladal mir. Države so v Versaju podpisale pogodbe. Po štirih letih besne vojne se je karta stare Evrope iz dneva v dan spreminjala. Nemške kolonije so razdelili med Anglijo in Francijo. Nemčija se je mogla podvreči še drugim operacijam: odstraniti je morala vse vojaštvo z levega brega Rena, na važnih mestih, pa tudi na desnem bregu 50 km globoko v svoje ozemlje; prisiljena je bila omejiti svojo pomorsko silo; odredi se je morala vojaškemu letalstvu; nadomestiti narodno vojsko s poklicnimi vojaki, katerih število pa ni smelo presežati 100.000 mož. Potem so jo še obsodili, da je plačevala vojno škodo.

Takrat so tudi ustanovili »Zvezo narodov«, ki naj bi služila za ohranitev miru in za sodelovanje narodov. Njen delokrog pa je dejansko obsegal razsojevanje mednarodnih sporov in naganje sankcij proti kršiteljem mednarodnega prava. Zveza narodov je pripravljala tudi svetovno razorožitev.

Locarno (16. oktobra 1925)

Ali bo vznemirjena Evropa končno le prišla do tako zaželenega in trajnega miru? Po Versajskem miru so se narodi razdelili v dva tabora: v prvem so bili zmagovalci, ki so bili zadovoljni z dejanskim stanjem pogodbe in razdelitvijo kolonij, v drugem pa so bili premagani in ostali nezadovoljni, med katere se je prišlela tudi Italija. Da bi v Evropi končnoveljavno prišlo do ravnovesja, ki bi temeljilo na solidnejši podlagi, je predsednik sveta DN Aristide Briand pripravil Locarnski pakt. Najprej je pristala nanj Anglija, za njo pa so ga podpisale Nemčija, Italija, Belgija in Francija. Locarno je jamčil za vzhodno mejo. Potem sta se pogovorila tudi Pariz in Berlin. Iz tega je vzkliklo upanje, da bo odslej v Evropi možno doseči trajnejši mir. Nato so tudi Nemčijo povabili v Društvo narodov. To je bila doba obsežnih načrtov in velikih nad; združenje evropskih držav, razorožitev... Zakaj neki?...

Hitler (30. januarja 1933)

Narodni socializem je z vsakim dnem zaznamoval porast. 30. januarja 1933 je Hitler pri volitvah v rajhstag s 14 milijoni glasov postal nemški kancler. Septembra 1933 zapusti Nemčija razorožitveno konferenco, obenem pa izstopi iz Društva narodov. Abesinska vojna, ki je kmalu za tem sledila, je povzročila polom angleško-francosko-italijanske fronte. Francija je bila znova osamljena in izpostavljena vsem notranjim, zunanjim, političnim in socialnim nevarnostim. Tako se zdi, da je slava Francije ugasnila: bila je namreč oslabiljena. Le s težavo je še vzdrževala maloštevilne prijatelje.

Dobro se še spominjamo dogodkov, ki so si sledili v teku let 1936—37—38 in 39. Navedimo nekaj dogodkov, da si predočimo zgodovino zadnjih let.

7. marca 1936: Nemčija objavi Lo-

jih meja. Romunija ima nad 18 milijonov prebivalcev, med temi skoro pol milijon Madžarov. Čeprav se nahaja v težkem položaju nasproti Madžarom, Rusom in Bolgarom, izjavlja ponovno, da ne dopušča nobenih razprav o svojih sedanjih mejah. Odgovorila je Madžarski, da je storila dovolj, da je madžarskim manjšinam dala veliko svobode. Madžarski očita nevhvalnost, ker je bila tudi Romunija med tistimi državami, ki so dovolile madžarski, da se zopet oboroži. Obe državi po trimesečnih pogajanjih še nista sklenili nenapadalne pogodbe med seboj.

Bodočnost balkanske nevtralnosti je zadnji teden glavni predmet pisanja turškega časopisja. Vsi so mnenja, da bo Rusija za Finsko obrnila svojo pozornost na Balkan. Turški listi so soglasni v tem, da je skupen nastop vseh balkanskih držav edino varstvo za njihovo neodvisnost.

Simpatije Italije v rusko-finskem sporu so jasno izražene za finsko stran. Italija je na Finsko poslala nekaj vojnega materiala, dovoljuje tudi prostovoljcem, da odhajajo na Finsko. Časopisje piše za Hajnjo in proti Rusiji. Mladina v Rimu nemoteno manifestira pred finskim poslaništvom in demonstira pred ruskim.

Okrožni tečaj v Ljutomeru

V dnevih 9. in 10. decembra bo v prostorih gostilne Slavič, na Starem trgu v Ljutomeru tečaj strokovnih skupin JSZ iz ljutomerskega okraja.

Dnevni red tečaja je sledeč:

V soboto 9. decembra zvečer:

Od pol 20 do pol 21: Pomen in delovanje JSZ.

Od 21—22: Poslovanje strokovnih skupin JSZ.

V nedeljo 10. decembra:

Od 9—10: Zakon o zaščiti delavcev.

Od 10—11: Delavski zaupniki.

Od 11—12: Obrtni zakon.

Od 12—13: Kosilo.

Od 13—14: Delavski zaupniki.

Od 14—15: Zakon o zavarovanju delavcev.

Obvezno se morajo tečaja udeležiti funkcionarji strokovnih skupin in delavski zaupniki. Ako hočemo zgraditi naše strokovne skupine, da bodo sposobne voditi borbo proti izkoriščevalcem delavstva, je nujno, da se posamezni naši pokretaši seznanijo z vsemi najbolj perečimi vprašanji. Zaradi tega se naj tečaja udeleži vsak posamezni član. Čim več izvežbanih naših članov, tem popolnejša bo naša borba v obrambi delavskih pravic.

Usnjarsko delavstvo v Ljutomeru je doseglo zvišanje plač

Pri usnjarskem podjetju Martinušič Ivo v Ljutomeru so se 21. nov. t. l. vršila pogajanja za zvišanje urnih plač. Po dvehurnem pogajanju je bil dosežen sporazum, na podlagi katerega so se urne plače zaposlenega delavstva zvišale od 10 do 15%. Kvalificiranim delavcem od 3.60 do 6.20 din na uro, pomožnim delavcem pa od 3.50 do 4.—din, od 3.—do 3.50 din in od 2.75 do 3.20 din na uro. Podjetje je pristalo, da v slučaju, če bi cene življenjskim potrebščinam padle, ne bo doseženih urnih plač znižalo. Pač pa zaenkrat ni pristalo na sklenitev kolektivne pogodbe. Vendar je to vprašanje ostalo odprto, ker se je sklenilo, da se k rešitvi tega vprašanja pristopi pozneje, in sicer v mesecu marcu. Pri pogajanjih so bili navzoči kot zastopniki delavcev Ferlin Janez, Megla Jože, Kosi Jože in strokovni tajnik Pestotnik iz Maribora. S tem je delavstvo, ki je od meseca avgusta organizirano v JSZ, doseglo svoj prvi uspeh. Ta naj bo v opozorilo vsem tistim, ki stojijo izven organizacije, ki se naj zavedajo, da je izboljšanje življenjskega položaja delavstva možno edino v skupnosti.

NOVE DRUŽINE

Rimske Toplice: V nedeljo 26. XI. se je poročil naš član tov. Flies Jože z gđc. Mici Bregarjevo.

Zagorje: Poročil se je naš dolgoleten in zaveden član tov. Drnovšek Jože z gđc. Berto Sinkovec.

Vsem želimo obilo božjega blagoslova in zadovoljstva v družinskem življenju.

»Delavska pravica«
in »Jug. strok. zveza«

MALI OGLASI

POSAMEZNA BESEDA 50 PAR

Ako ste delavci resnično zavedni, potem vlagajte svoje prihranke v PRVO DELAVSKO HRANILNICO IN POSOJILNICO V LJUBLJANI.

Tudi delavske organizacije imajo svoj denar pri nas.

Delavska PRAVICA

GLASILO KRŠČANSKEGA DELOVNEGA LJUDSTVA

Ishaja vsak četrtek popoldne, v primeru praznika dan prej. — Uredništvo in uprava je v Ljubljani, Miklošičeva cesta 22-I. — Oglasi, reklamacije in naročila na upravo, Miklošičeva 22-I. Oglasi po ceniku. — Telefon številka 4948. Številka pošt. čekovnega računa 14.906.

Posamezna številka 1 din. Naročnina: za 1 mesec 4 din, za četrt leta 10 din, za pol leta 20 din, za vse leto 40 din. Zamejstvo mesečno 7 din, letno 70 din.

Urejuje in odgovarja Rozman Jožko v Ljubljani. Isdaja za konzorcij »Delavske pravice«. Srečko Famer, Ljubljana. Tiska Zadržna tiskarna r. z. s. o. s. v Ljubljani, Tyrševa s. 17 (Maks Blejoo)

LIEPO IN POCENI

tiska časopise, knjige, revije, letake in drugo

* ZADRUŽNA TISKARNA

LJUBLJANA, TYRŠEVA CESTA 17, TELEFON ŠT. 30-67